

MEĐUNARODNI
SIMBOL
OTPORA

ISLAMSKA
REPUBLIKA
IRAN

NE ŽELIMO NIŠTA DRUGO OSIM ŠEHADETA¹

Sjećajući se svih šehida (prisutni plaču), sjećajući se 'Alija Hadžebija na obalama ovih rijeka, sjećajući se Husejna Jusufa Allahia, sjećajući se Muhammeda Rezaa Kazemija, koji je poslije svakog namaza govorio: „Allahu moj! Ovaj moj namaz koji sam obavio nije zbog toga što Tebi treba...“, sjećajući se šehida Nasra Allahija, sjećajući se šehida Eminija, r.a., sjećajući se šehida hadži 'Alija Muhammedija, sjećajući se Tadžika, sjećajući se... i koga se još sjećam? (hadži Kasim plače); sjećajući se Mešajehija i njegovih riječi koje je izgovorio u noći ispraćaja „Kerbela 5“ (prisutni plaču), sjećajući se Dža'fer-zadea, sjećajući se Tajjarija... Tajjarija!, sjećajući se Mir Husejnija (hadži Kasim plače), sjećajući se tih čistih srca koja su kucala pored ovih rijeka (hadži Kasim glasno plače) iz čežnje prema imamu Husejnu, a.s., i na Allahovom putu!

Allahu naš, zaklinjemo Ti se otkucajima tih srca (hadži Kasim i prisutni plaču)!
Allahu naš, zaklinjemo Ti se tim vječnim tragovima!

Allahu naš, zaklinjemo Ti se tim salavatima koji su odjekivali na obalama ovih rijeka (hadži Kasim plače)!

Allahu naš, zaklinjemo Ti se tim momcima ašicima koji su izgubili živote na Tvome putu u tim rovovima i na obalama ovih rijeka!
Allahu naš, zaklinjemo Ti se tim tijelima koja se nisu vratila iz rijeke Arvand!

Allahu naš, zaklinjemo Ti se drhtajima naših srca i njihovom čežnjom za njima! Zaklinjemo Ti se, Allahu naš! Neka naš kraj na ovome svijetu bude šehadet (prisutni i hadži Kasim plaču)!

Allahu naš, zaklinjemo Ti se ovom vodom u kojoj su se kretali ovi momci! Ne odredi nam ništa drugo osim šehadeta!

¹Riječ hadži Kasima Sulejmanija na obalama rijeke Arvand prilikom obilaska područja gdje su se odvijale akcije, u društvu boraca divizije „Thar Allah 48“, Esfand 1387. sunč. hidžr.god./ mart 2009.god.

PORUKA IMAMA SEJID ALIJA HAMENEIJA LIDERA ISLAMSKJE REVOLUCIJE

S imenom Allaha, Svemilosnog, Milostivog
Cijenjeni građani IR Iran!

Veliki general pukovnik, ponos islama, preselio je na uzvišeni svijet. Sinoć su duše šehida prigrllile čistu dušu Kasima Sulejmanija. Godine iskrenog i hrabrog džihada na bojištima protiv svjetskih šejtana i zlobnika i godine želje za šehadetom na Božijem putu na kraju su cijenjenog Sulejmanija odvele do tog visokog položaja, a njegova čista krv prolivena je na zemlju rukom najnesretnijih ljudi svijeta.

Čestitam ovaj veliki šehadet hazreti Bakijetullahu Mehdiju, nek su mu naše duše žrtva, kao i njegovoj čistoj duši, a iranskom narodu izražavam saučešće.

On je istaknuti primjer ljudi koje je odgajao islam i škola imama Homeinija, cijeli svoj život proveo je u džihadu i borbi na Božijem putu. Šehadet je nagrada za njegov napor bez predaha koji je činio svih ovih godina. Njegovim odlaskom, Božijom moći i voljom, njegovo djelo neće biti prekinuto niti će njegov put biti zatvoren, a zločince, koji su svojim prljavim rukama prolili njegovu plemenitu krv i krv drugih šehida iz sinoćnjeg događaja, očekuje žestoka osveta.

Šehid Sulejmani je međunarodni simbol otpora i svi simpatizeri otpora njegovi su osvetnici. A svi neprijatelji trebaju znati da će se linija otpora nastaviti još odlučnije i da mudžahide na ovom blagodarom putu očekuje nesumnjiva pobjeda.

Gubitak našeg požrtvovanog i cijenjenog generala je gorak, ali nastavak borbe i ostvarenje konačne pobjede zagorčat će život ubicama i zločincima.

Iranski narod će cijeniti uspomenu na ime šehida visokog položaja generala Kasima Sulejmanija i šehide koji su pali s njim, posebno velikog islamskog mudžahida gospodina Ebu Mehdiya El-Muhendisa, a ja proglašavam trodnevnu žalost u našoj državi, izražavajući i čestitke i saučešće njegovoj poštovanoj supruzi, dragoj djeci i ostaloj rodbini.

Sejjid Ali Hamenei
13. dey 1398. / 3. 1. 2020.

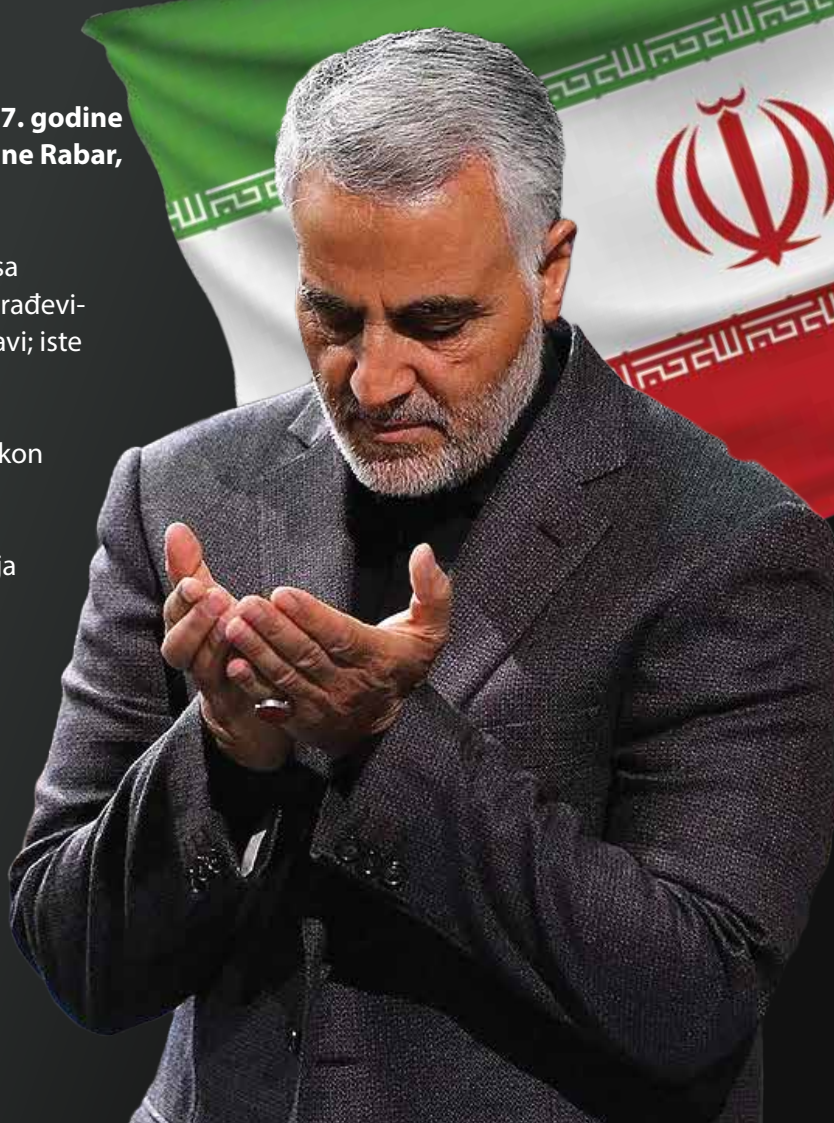
GENERAL PUKOVNIK
**KASIM
SULEJMANI**

General šehid Kasim Sulejmani rođen je 11. 3. 1957. godine u planinskom udaljenom selu Kanate Malak, opštine Rabar, provincije Kerman.

Kada je imao 12 godina, nakon završetka prvog ciklusa osnovne škole, napušta rodni kraj i počinje raditi na građevini u Kermanu, a zatim kao izvođač radova u Vodoupravi; iste godine počinje i svoje revolucionarne aktivnosti.

Pridružio se Sepahu, čuvarima islamske revolucije, nakon pobjede islamske revolucije, zapovijedajući dvama bataljonima Kermana na početku rata, sve dok usmenim prijedlogom generala šehida Hasana Bakirija nije osnovao novi tip kermanskih snaga, koje ubrzo u zimu 1983. godine prerastaju u 41. diviziju „Tar Allah“ u kojoj su bile snage iz Kermana, Sistana i Balučestana i Hormozgana.

U toku Svete odbrane kao komadant divizije učestvovao je u brojnim operacijama, poput Ve-I-Fedžr VIII, Kerbela IV, Kerbela V, Tak Šalamče.

41. diviziju „Tar Allah“ trebalo je nazvati dijelom udarnih divizija Sepaha u godinama svete odbrane, jer su njene snage imale ogromnu ulogu u velikim operacijama poput Ve-I-Fedžr VIII, Kerbela V i druge.

Iako je za veliki broj suboraca Kasima Sulejmanija rat završen 1988. godine, za njega je to bio tek početak novog perioda na ratnim bojištima.

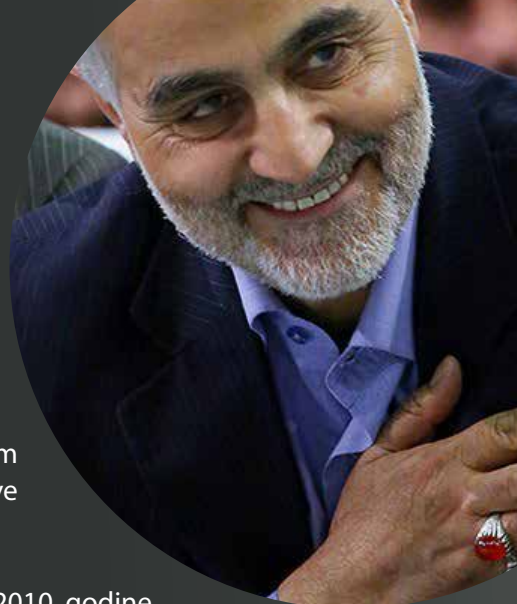
Zbog prisustva na istočnim granicama i zbog iskustva u borbi s bandama krijumčara droge na iransko-afganištanskoj granici, godine 1997. ajetullah Ali Hamenei, zapovjednik svih snaga, poziva ga iz Kermana u Teheran i tada je dobio upravu nad snagama Sepah-e Kuds.

U sjajne momente zapovjedništva generala Sulejmanija nad snagama Kuds spada i jačanje libanskog Hizbulla-ha i palestinskih grupa boraca, čiji smo očiti primjer gledali u brojnim sukobima, poput tridesettrodnevnog rata Hizbulla-ha i cionističkog režima, pobjede palestinskih boraca u dvadesetdvodnevnom ratu u Gazzi protiv opremljene “izraelske” vojske.

Zapravo, Kasim Sulejmani je uspijevao odlično pratiti strategiju Islamske Republike Iran, koja se ogledala u pomaganju militantnim grupama protiv “Izraela”, i svakog je dana u tom pravcu povlačio nove korake.

Kasim Sulejmani je 2010. godine odlukom ajetullaha Hameneija, zapovjednika svih snaga, promaknut u čin general-majora, ali još uvijek je u narodu bio oslovljavan kao “hadži Kasim.”

Ali to nije bio kraj priče. S novom zavjerom Zapada i finansijskom podrškom zemalja poput Saudijske Arabije, u regionu se formiraju terorističke tekfirijske grupe, poput ISIS-a i Džebhetu-n-Nusre, te Kasim Sulejmani dobiva novu misiju, a to je suprotstavljanje ovim prijetnjama u Iraku i u Siriji.

Sulejmani je u Iraku formirao Hašde-š-š'abi, a u Siriji "narodnu mobilizaciju" (patriotske odbrambene snage) i, uz njihovu pomoć te vodstvo i savjetovanje snaga Kuds-e Sepah, za šest godina skoro je protjerao teroriste iz ove dvije države.

U stvari, treba reći da su on i njegove snage, koje su na službeni zahtjev Sirijske i Iračke vlade došli u te dvije zemlje, spriječili pad Damaska i Bagdada, i da je on bio taj koji je odlaskom u Moskvu odigrao veliku ulogu u stupanju Rusije i Putina na sirijsko ratište.

Možda je jedan od glavnih ciljeva neprijatelja bio uništavanjem Sirije prekinuti iransku vezu s libanskim Hizbullahom, ali porazom ISIS-a i presudnom ulogom snaga Kudsa u Siriji i Iraku formiran je snažan обруч, nazvan обруч Otpora, koji je spojio Iran, Irak, Siriju, Liban i Palestinu.

Nema mjesta sumnji da se to protivi željama SAD i Izraela, ali pod zapovjedništvom Kasima Sulejmanija u dubini fronta i mobiliziranjem narodnih formacija

u Siriji i Iraku, to je postala stvarnost koja je stvorila uniju Pasdarana, Fatimijuna, Zejnebijuna, Hajdarijana i drugih.

Neponovljiva uloga generala Sulejmanija u upravljanju regijom i sukobljavanju s neprijateljima donijeli su mu nadimke poput "komandant iz sjene", "najmoćniji čovjek Bliskog Istoka" i "noćna mora Izraela".

Uspješno prisustvo hadži Kasima na sceni borbe protiv ISIS-a i poraz ove cionističke zavjere u regiji doveli su do toga da u martu 2019. godine generalu Sulejmaniju bude uručen najveći vojni orden Irana – Zulfikar, koji mu je dodijelio zapovjednik svih snaga ajetullah Hamenei.

Na kraju, ovaj neumorni zapovjednik fronta istine protiv zablude, u zoru 3. 1. 2020. godine, u zračnom napadu američkog drona na automobil u kojem se on nalazio, nadomak aerodroma u Bagdadu, ispija slatki pehar šehadeta i pridružuje se svojim prijateljima šehidima.

HADŽI KASIM² KAZUJE

Ja sam Kasim Sulejmani, vođa sedmog odreda „Sahibu-z-zeman“ koji pripada provinciji Kerman. Rođen sam 1958.g. u selu Kanat Melik na obroncima Kermana. Posjedujem visoko obrazovanje, oženjen sam i imam dvoje djece: dječaka i djevojčicu.

Prije revolucije bio sam službenik u „Vodoprivredi“ Kermana, a nakon pobjede Islamske revolucije 1. maja 1980. godine, priključio sam se „Čuvarima Islamske revolucije“. Izbijanjem rata i agresijom iračkog režima na aerodrome naše zemlje, jedno vrijeme sam proveo kao čuvar aviona koji su bili na aerodromu Kermana, a dva ili tri mjeseca nakon izbijanja rata uputili smo se na linije fronta Susangerda u sastavu prvih trupa koje su poslone iz Kermana i koje su brojale oko 300 osoba. Ja sam bio u svojstvu vođe prethodnice.

U prvim danima moga priključenja ovim jedinicama mislio sam da je neprijatelj u stanju da nam učini šta god hoće. Međutim, u prvom našem napadu uspjeli smo prisiliti neprijatelja na povlačenje iz pravca putne komunikacije Susangerd – Hamidija i nanijeti mu velike gubitke. Nakon ovoga iz moje glave nestala je pogrešna predstava o neprijatelju.

Sjećam se da smo, nakon tog napada, noću zauzimali položaje Iračana. Imao sam jednog prijatelja koji se zvao Hamid Feda'i,³ koji će kasnije poginuti kao šehid. On bi nekada i sa svojim motorom jurišao na barikade Iračana. U to vrijeme niko nije očekivao da bi se rat mogao okončati te godine. Ako bi neko rekao da će se rat odužiti šest godina, na primjer, ne bismo mu vjerovali. Međutim, poslije smo priželjkivali da se rat oduži i osam godina. Bio sam veoma zagrijan za vojne planove i probleme, a tako i za front. Zbog te privrženosti otišao sam sa zadatkom na jedan front na period od petnaest dana, ali se nisam vratio dok rat nije okončan.

Najbolja operacija u kojoj sam učestvovao bila je ona pod imenom „Fath al-mubin“. Tada nam je, po prvi put, povjeren zadatak formiranja brigade. Iako sam bio ranjen, preuzeo sam odgovornost pomoćnika zapovjednika stožera na frontu „Šuš“ i „Sehl 'Abbas“.

Nosim veoma lijepe i slatke uspomene na te operacije budući da su bile ispunjene postignutim uspjesima i pobjedama. Iako smo bili u velikom škripcu, s veoma ograničenim mogućnostima, ipak smo uz veliki elan mudžahida islama uspjeli zarobiti oko 3000 iračkih vojnika.

Isto je bilo i u operacijama „Vel-fedžr 8“. Bez obzira na pobjedu koja je ostvarena, braća su osjetila istinsku slast, uprkos velikim teškoćama i neprilikama. Divizija „Tar Allah“ iz Kermana imala je glavnu ulogu u ovim operacijama.

A kada se radi o najtežim trenucima koje su preživljavali vođe u ratu, bio je to gubitak voljenih boraca i njihova pogibija na Allahovom putu. Još teže od toga bilo je ako je taj sretni šehid bio oslonac i uzdanica u operacijama. Kada je kao šehid pao Hasan Bakeri i Medžid Beka'i,⁴ osjetili smo da je njihov odlazak napravio veliku prazninu u borbi. Šehid Bakeri bio je „Behešti“ za front. On i njemu slični bili su glavni oslonac vođama rata da se oslobode pritiska neprijatelja i u iznalaženju rješenja.

U određenim trenucima pogibija naših zapovjednika uticala je na mene u smislu da mi je to značilo kao gubitak cijele brigade. Jedan takav vođa bio je hadži Salih Junus Zenki Abadi koji je bio nada divizije „Tar Allah“. Priželjkivao

je najteže zadatke na frontu. Još uvijek se sjećam operacija „Vel-fedžr 8“ kada obronci regije „Ra's al-biše“ još uvijek nisu bili pali. Saznali smo da su iračke snage pokrenule kontra- napad sa stražnje strane iz pravca pristaništa „Kašle“, ali smo ubrzo saznali i da se tamo nalazi brigada iračkih snaga u okruženju, tako da smo kasnije uspjeli zarobiti sve njihove vojnike.

Drugog dana operacija „Kerbela' 1“ u području Mehrana odlučeno je da se pomjerimo s tačke „Imam zade Hasan“ u pravcu „Kalavezana“ radi oslobađanja područja Mehran. Divizija „ar Allah“ bila je u sadjejestvu s divizijom „Resulullah, s.“ i vodili su žestoke borbe protiv snaga Saddama na tom dijelu fronta. Uz pomoć zapovjednika divizije „Resulullah, s.“ krenuli smo s ciljem da se primaknemo neprijatelju u prednjim linijama fronta. Već se dobro razdanilo dok smo se kretali na terenu, a oko nas je bilo puno prašine i pijeska. Ja sam bio naprijed i vidio sam velike skupine koje su napredovale prema nama. U početku sam mislio da su to naše snage. Međutim, kada sam se više približio, na samo nekoliko metara, vidio sam da su to snage Saddama. Nisam imao priliku čak ni da se okrenem s motorom, nego sam se bacio i nastavio dalje trčati u pravcu naših položaja. Kasnije smo uspjeli zarobiti sve njihove snage koje su bile u našoj blizini.

DŽIHAD, ETIKA, MORAL (BORBENI ŽAR), POTČINJENOST I VILAJET⁷

U ratu postoji pet stvari koje predstavljaju osnovnu matricu na frontu, a to su:

● DŽIHAD

Velika je razlika u značenju riječi džihad i rat kada o njima govorimo kao o vojnim operacijama. Džihad ima svoje odlike i posebnu strukturu i zato su sve operacije koje su se odvijale na frontu, pa i one borbene, bile utemeljene na džihadu. Džihad je rušio sve prepreke. Vojna operacija može pasti u ćorsokak, ali džihad ne. U vojnoj operaciji vojni razum ne dopušta nam poduzimanje vojnih operacija poput „Bejtu-l-makdis“, „El-Fethu-l-mubin“, „Tariku-l-kuds“, „Ve-l-fedžr 8“, „Kerbela' 5“ i tako dalje, jer smo bili ispred neprijatelja u potpuno neravnopravnom položaju. Naše mogućnosti naspram njihovih bile su veoma primitivne. Govorili smo: „Naši ronici ulaze u vodu i kreću se probijajući linije!“ A ronici u vojnoj terminologiji predstavljaju posebne snage koje bivaju podvrgnute obuci i vježbi u skladu sa sistemima obrazovanja u svijetu. U početku on prvo mora postati sportista, a potom se osposobiti tako da se za njega može kazati da je ronilac. Nakon toga, on se uvježbava na desetine puta za jednu akciju koju želi izvesti.

S ovim se danas često srećemo u vojnoj edukacijskoj literaturi, ali kad pogledamo našu brigadu ronilaca, naći ćemo čovjeka u odmaklim godina, kao što je Kabad Šemsudini, ali i sposobnog mladića, kao što su 'Ali 'Âli,⁹ Hasan Jazdani i mnogi drugi. Pogledajte ova lica i pogledajte videosnimke operacija „Ve-l-fedžr 8“. To su oni koji su na vojnom planu izvanredno izveli teške i komplicirane operacije. Većina njih bili su još uvijek golobradi mladići u razvoju. Hasan Jazdani bio je imam našeg džemata. Jedne prilike posumnjali smo je li onaj koji nas predvodi u namazu već dvije-tri godine uopće punoljetan. Dileme je nestalo kada je ovaj postao ronilac, izvršio akcije u operacijama „Ve-l-fedžr 8“ i izvanredno se ponio u tom velikom događaju. To je veoma važan momenat. Temelj ove hrabrosti i džihada je veoma bitan jer je upravo ovaj duh džihada zaslužan za uništavanje svih prepreka. Davali su otpor do posljednjeg daha na borbenoj liniji.

● MORAL I ETIKA NA FRONTU

Dogodio se jedan veliki skup, koji je trajao 3000 dana. Dakle, mnogobrojni posebni ljudi, različite starosne dobi i iz različitih geografskih područja, okupili su se i naoružali s ciljem da ratuju i za tih 3000 dana i noći među njima se nije dogodio nijedan incident, svađa, omalovažavanje ili uznemiravajuća priča. To se nije desilo ni u jednoj vojnoj klasi. Nije tu bilo zapovjednika, pukovnika, majora, kapetana ni drugih oficira; niko od njih nije razmišljao o ovim vojnim činovima. Među svima njima postojala je samo jedna riječ, a to je riječ BRAT. Nije tu bilo „visokog“ i „niskog“, nije bilo nikakve vrste neposlušnosti. Moral i etika snažno su bili prisutni na frontu.

● BORBENI ŽAR NA FRONTU

Ovaj primjer navodio sam nekoliko puta, ali ne smeta ponoviti ga. Naime, u vrijeme hadždža hadžije oblače ihrame, nijete hadži i posjećuju Arefat, Minu i Meš'ari-l-haram te bacaju kamenčiće. Sva ova djela su duhovne prirode i svi su zaokupljeni spominjanjem Allaha. Na našim frontovima imali smo sličnu atmosferu. Bilo je istinskih hadžija, kao što su hadži Ibrahim i Ismail, ali nije bilo nikakve hvale, uobraženosti ili arogancije zbog toga u odnosu prema ostalima koji to nisu bili. Niko se nije pokazivao u drugom svjetlu. U operacijama „Ve-l-fedžr 8“

nismo se puno nadali pobjedi, jer je na ratištu bilo veoma teško. Onda je jednom, na početku operacije, 'Ala'i¹⁰ upitao šehida hadži Ahmeda Eminija: „Šta ćete uraditi ako vas neprijatelj ugleda?“ i ovaj mu je pojasnio. Međutim, izgleda da to nije uvjerilo 'Ala'ija, pa mu je šehid Emimi napokon rekao: „Proučit ćemo: I načinili smo ispred njih pregradu i iza njih pregradu, i na oči im koprenu stavili, – zato oni ne vide!“ (Jasin, 9). I tako je zaista i bilo. Recimo, šehid Saduki krio se u trsci na neprijateljskoj obali kad mu je jedan od neprijateljskih vojnika nagazio ruku. U isto vrijeme jedan red ronilaca spavao je iza njega. On je tada stisnuo zube i nije ispustio nikakav glas, iako ga je to strašno zaboljelo. I pod snažnim pritiskom neprijateljske čizme, on je učio deveti ajet sure Jasin (I načinili smo...). Ovaj ajet činio je čuda!

Dosta toga je rečeno o moralu (borbenom žaru) vojske u ratu, ali o tome i dalje treba govoriti.

⁷Obraćanje generala pukovnika Sulejmanija na desetoj konferenciji Oživljavanja uspomena na šehide provincije Kerman, septembar 2009.

⁸On je bio jedan od boraca divizije „ ar Allah“, a poginuo je kao šehid u 56. godini života u operacijama „Ve-l-fedžr 8“, mjeseca behmena 1364. sunč. hidžr. god. / januara 1986. god. po miladu.

⁹Bio je zadužen za izviđanje i informacije u operacijama divizije „ ar Allah 41“, a poginuo je kao šehid s devetnaest godina u operacijama „Kerbela' 5“ 1365. / 1987. god.

¹⁰Husejn 'Ala'i, vođa pomorskih jedinica u snagama „Čuvara islamske revolucije“ u to vrijeme.

● POTČINJENOST

Apsolutna potčinjenost odnosi se na potčinjenost Allahu, to jest djelovanje radi Njega i na Njegovom putu te zanemarivanje svega drugoga osim Njega. To je vrlo važan momenat u ratu.

● VILAJET

Više od 90% naših boraca nije izbliza vidjelo Imama, ali su ga svi snažno voljeli. Svoje živote oni su bili iskreno spremni žrtvovati da bi Imam bio zadovoljan i da bi ga riješili briga. To nije bilo ograničeno samo na Imama nego i na njihovog vođu kojeg je postavio (imenovao) Imam. Zato su mu bili poslušni kao da se radi o Imamu, bez obzira na to je li se radilo o zapovjedniku brigade, divizije ili manje skupine vojnika. Nije bilo nikakve neposlušnosti. Ne sjećam se da se ikada desilo da je u nekoj od noći u kojima su se izvodile operacije neki vojnik došao ispred mene ili ispred drugog zapovjednika brigade, divizije ili druge organizaci- one vojne jedinice i rekao: „Ja ne želim ići u akciju!“

U operacijama „Kerbela' 4“ između nas i neprijateljskih linija bilo je oko 400 metara, što je otprilike prvi dio od ukupne širine rijeke Arvand. Mogli smo vidjeti sve što oni rade, a i oni su mogli vidjeti sve što smo mi radili. Na obali rijeke nije bilo trske kako bi zaklonila naše linije. Bili smo improvi- zirali neke male zavjese, a naši momci su se zaklanjali

perajima sastavljajući ih jedne do drugih. Odredi „Tr Allah 41“, „Kerbela' 25“, „Imam Husejn 14“, „Al-Nadžaf al-ašraf 8“, „Al-Nasr 5“ i još nekoliko drugih učestvovali su zajedno u ovoj akciji. Nije bilo nikakvog drugog utočišta niti skrovišta gdje bi se neko od nas mogao skloniti. Krv je potekla curcima. Zapovjednik brigade me je upitao: „Hoću li krenuti?!“ i dozvolio sam mu. Nije bilo prostora da se iskoristi faktor iznenađenja riječima: „Allahu ekber!“ ili „La ilahe illellah!“ ili „Ja Zehra!“ „Probijte (osvojite) neprijatel- jske linije!“ Nije to bio lahak posao. Ovakva pokornost podrazumijeva vjerovanje. Često smo kasnije govorili o tog burnoj noći u toku operacije „Ve-l-fedžr 8“ koja je poništila sve procjene i proračune, kada su ronionci ušli u vodu, a voda im to nije dopuštala, kada je jedino pitanje bilo: „Hoćemo li krenuti?“, bez ikakve priče i dokaza za ili protiv. U takvim okolnostima su krenuli i ostvarili veliku pobjedu u operacijama „Ve-l-fedžr 8“.

Ovo je tih pet temelja koje smo imali na frontu i koji su utjecali na sve što se dešavalo na tom prostoru. Na frontu su ljudi imali različite poglede, ali njihova unutrašnjost bila je vrijedna poput dragulja. Front ih je preobrazio u legende i većina njih su poginuli kao šehidi.

Ovih pet faktora proizvelo je tri odlike u srcu našeg fronta:

1) Izazivanje i jačanje borbenog duha, jer je većina duhovnih vrijednosti koje su se ostvarile u našoj zajednici proizašla iz rata. Niko ne može osporiti činjenicu da je temelj najvećih duhovnih promjena u našoj zajednici bio upravo sveti odbrambeni rat. Iako to nije bilo planirano, preobrazio se u kulturnu revoluciju u zajednici.

2) Preobražaj u razmišljanju. U pogledu podsticanja na razmišljanje, naš rat je bio poput naučnih halki. I kao što je naučna halka mjesto gdje studenti međusobno razgovaraju i raspravljaju u cilju što bolje pripreme za odgovorne i ozbiljne zadatke koji ih čekaju, isto tako je bilo i na frontu. Mudžahedini su nastojali odvojiti se od ovoga svijeta ugledajući se na naučne halke i upravo to je dovelo do ovakvog iskustva u ratu. Pa pogledajte Husejna Jusufa Allahija, Muhammeda Rezaa Muradija i njima slične, koji su bili u cvijetu mladosti, a ponijeli su i izdržali odgovornost obavještajnih službi. Nadiri je bio zapovjednik brigade „Seredžan“, i to najmlađi brigadni zapovjednik. A vodio je više od 350 ljudi. U posljednjim danima rata sam je napao neprijateljsku oklopnu jedinicu, uništio linije na tromeđi Husejnije i prekinuo opsadu. Na taj način oslobodio je četiri jedinice koje su bile pod neprijateljskom opsadom.

Front je bio poput peći iz koje izlaze zreli ljudi, izrasli u ratu. Kukavica ne može biti hrabar, ali su hrabri dobili prostor da iskažu svoju hrabrost. Tamo vjernik postaje još čvršći u svome vjerovanju, a slabost onih sa slabim imanom izlazi na vidjelo. U ratu i ratnim okolnostima sve se vidi. Sve odlike u ratu postaju vidljive i ništa ne ostaje skriveno. Naše cijjenjene vođe, poput Bakerija, Zengija Abadija, Kazerunija, Mira Husejnija i drugih, nisu studirali na univerzitetima, nego su odgojeni na borbenim linijama. Zato je onaj koji je trebao biti zapovjednik brigade i snositi odgovornost biran vrlo oprezno. Neka braća priključila su nam se tek na kraju rata. Ali iako su sticali vojno obrazovanje na univerzitetu ili vježbali u kampovima DAFOSA,¹¹ kada su se vraćali na front, suočavali su se s mnogim teškoćama, jer ono što su naučili u klupama nije se moglo porediti sa stvarnim stanjem na frontu. Možda nije dobro da ovo priznam, ali mi u posljednjim danima rata nismo dopuštali zapovjednicima naših brigada da idu u školske klupe, jer se oblik našeg ratovanja nije uklapao u školske teorije i vježbe. Živjeli smo neravno-pravan rat, a takav rat zahtijeva posebnu vrstu mehanizama i promišljanja. Otuda je naša odbrana u toku cijelog rata bila u neravnopravnom položaju.

¹¹Ovo je skraćena za Vojnu akademiju. Svi vojni oficiri koji žele steći veći čin od pukovnika, moraju pohađati posebnu obuku DAFOSA.

3) Ono što danas vidite, i za to ima primjera. Naime, omladina koja je duže učestvovala u ratu danas je postala znatno uspješnija u javnoj upravi zajednice, jer su prakticirali upravljanje u najtežim okolnostima.

Trebali bismo se upoznati s ovim faktorima koji su ostvarili ovakav odgoj i iznjedrili tako velike ličnosti na frontu te promovirati te faktore u današnjoj zajednici. Jer to je ono što naše neprijatelje drži u ozbiljnoj dilemi da li da napadnu našu domovinu. Nisu u pitanju političke procjene ili njihova briga za svijet, nego se radi o tome da je našeg neprijatelja zaustavila osmogodišnja sveta odbrana, kao i druge stvari koje neprijatelj vrlo dobro zna. Mi nikada nismo rekli da nas neprijatelj neće napasti. Može se neprijatelj nepromišljeno pokrenuti, ali mi smo uvijek u potpunosti spremni suprotstaviti se bilo kakvom neprijateljskom pokretu. Svaki mogući udar na Islamsku republiku osuđen je na propast i pretrpjet će poraz. Oni mogu nešto pokušati, ali ne znaju kakve će posljedice izazvati taj čin niti su u stanju procijeniti procenat svog uspjeha.

Nema težeg rata koji je neprijatelj iskusio od onoga rata u Libanu koji je trajao 33 dana.¹² Nema konvencionalnijeg i uvježbanijeg neprijatelja od Izraela. Ovi su uvidjeli da su najjače neprijateljske vojske u svijetu doživjele poraz od jedne male skupine pod imenom Hizbullah. U Iranu postoji na hiljade organizacija kao što je Hizbullah i milioni ljudi koji su poput onih u Hizbullahu. Ustvari, ovaj narod, uz pouzdanje u Allaha, jeste narod koji ne može biti poražen, a uz vjerovanje u neukaljane imame i uvjerenost u Allahovu pomoć, nastavit će svojim putem.

¹²Rat u julu 2006. god.

ŠEHID KUDSA

Ismail Henieh, šef političkog ureda pokreta Hamas, rekao je u govoru na dženazi generala pukovnika šehida Kasima Sulejmanija u Teheranu:

Došli smo u Iran da izrazimo saučešće povodom šehadeta velikog generala hadži Kasima Sulejmanija lideru islamske revolucije imamu Hameneiju, vlastima i narodu Islamske Republike Iran.

Došli smo ovdje da zbog ove cionističke i američke zavjere izrazimo saučešće porodici šehida Sulejmanija, njegovoj djeci i rodbini.

Ovdje smo danas da izrazimo svoja iskrena osjećanja prema voljenom bratu i šehidu, zapovjedniku koji je na putu Palestine i otpora uložio veliko samopožrtvovanje, sve dok Otpor nije stigao ovdje, što je bilo povod za jačanje snaga Otpora.

Dajemo do znanja da ovaj brutalni zločin koji su počinili Amerikanci pokazuje njihovu zločinačku narav koja se izlijeva po blagodarnoj zemlji Palestini. Upravo taj zločinački duh koji je jučer rezultirao atentatom i šehadetom generala pukovnika Sulejmanija daje pokriće cionističkom režimu da

terorizira palestinske komandante. Ovaj zločin zaslužuje da ga osudi cijeli svijet i da njegovi počinioci budu najstrožije kažnjeni.

Naglašavam da linija otpora na palestinskoj teritoriji u suočavanju s izraelskim zavjerama i američkom hegemonijom u regiji nikada neće biti poražena i uvijek će ostati čvrsto na liniji otpora sve dok s Božijom pomoći ne protjeramo okupatore iz naše zemlje.

Dajem do znanja da će se projekat otpora na palestinskom teritoriju nastaviti i neće oslabiti ili se povući, a ova će ubistva našu upornost učiniti samo jačom i, uz Božiju pomoć, ovaj put nastavljamo

sve do oslobađanja Kudsa, Palestine i oslobađanja volje naroda regije.

Na kraju svog govora i na ovom velikom skupu, izjavljujem da je šehid general pukovnik Sulejmani, koji je cijeli život proveo podržavajući Palestinu, a bio je na čelu snaga Kudsa, izjavljujem da je ovaj veliki zapovjednik šehid Kudsa, on je šehid Kudsa, on je šehid Kudsa. Dajem do znanja da će Otpor koji je izvojevao sve one pobjede u Libanu i Gazzi uz Božiju pomoć pobijediti i u borbi protiv cionista.

A close-up portrait of General Pukovnik Kasim Sulejmani, an elderly man with a grey beard and hair, looking down. He is wearing a dark, high-collared garment. The background is dark with some faint, repeating patterns. A stylized, wavy graphic of the Iranian flag (green, white, and red) is overlaid at the bottom, featuring the national emblem in the center.

GENERAL PUKOVNIK

KASIM SULEJMANI